

Godt nytår - fra "os i Jos"

Jos, januar, 2009

Kære Familie og Venner

Et år er gået, og et nyt er kommet. Denne hilsen skulle have været vores julebrev, men den kom ikke af sted i tide, så nu bliver det vores nytårshilsen i stedet.

Tak for e-mails, breve, forbøn og tanker i det år, der nu er gået. Det er alt sammen noget, vi sætter pris på – også selv om I/du ikke lige har hørt fra os.

Vi har i sidste efterår haft en del besøgende fra Danmark – både af vore egne venner og af forskellige besøgsgrupper, som vi har haft den glæde at kunne vise arbejdet. Det er en stor opmuntring, når vi oplever, hvilket indtryk det gør på disse gæster, at møde drengene og pigerne i arbejdet. Det giver os mulighed for at se det, som godt kan gå hen og blive lidt hverdagsagtigt i et nyt lys, og vi kan på ny glæde os over at være med i arbejdet.

Hverdagene går med mange forskellige aktiviteter både de daglige opgaver, men også noget lidt ud over det sædvanlige, som vi vil fortælle om her. Nogle uger før jul var Peter Michael med vores familiegruppe (en gruppe af de unge mænd) fra Transition House på besøg i et ungdomsfængsel, hvor de sang og fortalte om Jesus. Det gjorde et stort indtryk på de indsatte, som var meget lydhøre. For nogle år siden var nogle af de unge fra Transition House faktisk indsat i samme ungdomsfængsel pga. gentagne tyverier. Noget, der – for de flestes vedkommende - hjalp dem til at få rettet op på deres liv.

Peter Michael var i begyndelsen af november, sammen med 10 af vore kollegaer på en uges rundtur til fire centre, hvor der også bor tidligere gadebørn – både drenge og piger. Det var noget af en strabadstur (en tur på ca. 1000 km), men også en rigtig god tur, der gav dem alle et godt indblik i, hvordan arbejdet kører de forskellige steder. Hver person på holdet, som var af sted, havde sit ansvarsområde at undersøge. Peter Michaels var at se, hvordan det stod til med undervisningen af børnene og de unge rundt omkring.

Lidt ferie er der også blevet tid til i det sidste halve år. I efterårsferien, mens vi havde besøg af Birgit og Per fra Danmark, var vi nogle dage på ferie nede i det sydøstlige hjørne af Nigeria. Her ligger der i ca. 1500 meters højde en tidligere britisk kvægfarm, som nu er blevet forvandlet til hotel. På trods af en del regn nød vi dagene der. Der var bl.a. en swimmingpool med en vandruksjebane omgivet af bjerge på de tre af siderne, Afrikas længste svævebane, mandshøje bregner i regnskoven.

Meget, meget smukt!

For øvrigt havde vi en god tid sammen med Birgit og Per, og vi var glade for, at de ville tage hele den lange vej for at komme og besøge os. ☺

Johanna og Jonathan har det godt, bortset fra at de har været en del syge. Johanna lagde sig syg kort tid før jul, og Jonathan har først været på benene igen de sidste par dage efter at have ligget i sengen i næsten en uge. Anne Karin måtte lægge sig juledag og blev liggende i fire dage. Vi tror, at det nok er svineinfluenza, vi har haft. Det har i hvert fald vist sig meget smitsomt, da både Ingelise og Regin Benner, som vi holdt juleaften sammen med, fik det, og også Poul Martin en af vore andre kollegaer er blevet smittet. Det er vi jo kede af, at vi sådan har spredt sygdom. Så sådan er julen og nytåret gået med sygdom, og det samvær, som vi havde håbet at skulle have med de drenge, der ikke havde noget familie at tage hjem til i julen, er blevet til et minimum. Peter Michael var på Transition House et par dage, og Johanna og jeg nåede til Gyero en af dagene mellem jul og nytår.

I går havde vi dog besøg af de drenge fra Transition House, som har været der julen igennem. De kom – sammen med ca. lige så mange "onkler" – og fik et godt måltid mad der. De fik alle en god portion ris med tilhørende tomatsovs og kød, vandmelon og kage, men alligevel var der mange af dem, der kunne have spist mere. Der var kun nogle få riskorn tilbage i gryden, da de var gået. De havde en god tid, og vi nød samværet med dem.

Da vi for et år siden skrev vores julebrev, var det lidet vidende, at vi - få dage efter vi havde skrevet det - ville være midt i en krise af religiøs og politisk art her i Jos, hvor mange mennesker måtte flygte fra hus og hjem, og hvor andre mistede livet. Det har lært os at sætte pris på tider med fred. Måske er der krise igen i morgen. Vi ved det ikke, men vi ved, at Gud har hjulpet og passet på os indtil i dag, og at hans løfter om at være med os - ja, alle - også gælder i morgen. Det giver os tro til at være trygge – også selv om der går rygter om, at en bestemt religiøs gruppe vil slå til igen her i byen. De havde tænkt sig at gøre det juledag, men dagen forløb så nogenlunde fredeligt, dog var der en del skyderier fra morgenstunden. Rundt omkring i kirkerne var der ekstra sikkerhedsopbud, da der havde gået rygter om, at der ville komme kvinder forklædt med den slags uniformer, som kristne kvindegrupper bruger, medbringende bomber. Ingen fik lov til at komme ind i kirkerne med tasker, de måtte kun medbringe deres bibler.

Vi vil her fra det varme syd ønske et velsignet nytår.

Kærlig hilsen Jonathan, Johanna, Peter Michael og Anne Karin